

วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา

Analysis of Rhetorical Usage and reflections of life in folk songs of Nui Suweena

ปฐมาวดี ไชยเพชร¹ สุกัญญา ชูประสูต² สุธิดา สุทิน³ และจุไรรัตน์ รัตติโชติ⁴
Patamawadee Chaiphet¹ Sukunya Chooprasoot² Sutida Sutin³
And Jurairat Rattichot⁴

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา 2) เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา โดยศึกษาจากผลงานเพลงที่อยู่ในสังกัดค่ายอาร์สยามทั้งหมด จำนวน 35 บทเพลง ผลการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ ศิลปะการใช้โวหารที่ช่วยให้บทเพลงมีความงดงามทางด้านภาษา จะเห็นได้ว่า ผู้ประพันธ์จะเลือกการใช้โวหารที่มีความหมายลึกซึ้งสามารถทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ ซึ่งโวหารและภาพสะท้อนในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา นั้นมีความสำคัญต่อผลงานเพลงของ น้อย สุวีณา ซึ่งสามารถสร้างความโดดเด่น โดยเฉพาะศิลปะการใช้โวหารที่ประกอบด้วย บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร ในส่วนของภาพสะท้อน ประกอบด้วย ภาพสะท้อนด้านวิถีชีวิตที่ร้อยเรียงเอาการดำเนินชีวิตของคนได้ ตั้งแต่ตื่นเช้าจนเข้านอนมาบอกเล่าผ่านบทเพลง เช่น การประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการทำประมง ภาพสะท้อนด้านความรัก มีหลายมุมมองที่แตกต่างกัน มีทั้งความรักจากครอบครัวและความรักจากคนรัก ซึ่งความรักก็มีทั้งสมหวังและผิดหวังแต่สุดท้ายก็แฝงไปด้วยแง่คิดที่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกประทับใจกับบทเพลงเหล่านั้น ภาพสะท้อนด้านการศึกษา เป็นการสะท้อนการศึกษาของคนได้ที่นิยมไปศึกษาในกรุงเทพฯ เพื่อที่จะเรียนและทำงานไปพร้อม ๆ กัน หวังแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ที่อยู่ทางบ้าน และภาพสะท้อนด้านวัฒนธรรมภาษาถิ่น เป็นการนำเอาภาษาถิ่นได้ไปเพิ่มเสน่ห์ให้กับบทเพลงเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์และเสน่ห์ของภาษาได้ ในส่วนข้อคิดที่ปรากฏในบทเพลงนั้นจะมีเนื้อหาสะท้อนการใช้ชีวิตที่เกิดขึ้นของมนุษย์เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่สามารถนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีได้ในสังคมยุคปัจจุบันรวมทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

คำสำคัญ : โวหาร , บทเพลงลูกทุ่ง

Abstract

The analysis of rhetorical usage and reflections of life in the folk songs of Nui Suweena aimed at 1) studying and analyzing the rhetorical style used in the folk songs of Nui Suweena and 2) analyzing the reflections in the folk songs of Nui Suweena. The research studied 35 copyright songs of the R-siam Company. The results showed that the art of rhetorical usage could make the beautiful language in the songs. The composers chose the rhetorical language with the deep meaning to put the listeners in the mood. The rhetorical language and the reflections in the folk songs were important to the songs of Nui Suweena. They could create the outstanding style. The art of rhetorical usage used in the songs consisted of narrative, descriptive, preach, quirky and figure of speech. The reflections consisted of the life style of the southern people from the morning to the night. This life style was told through the lyrics, for examples: agriculture and fishery. For the reflection of love, there were different aspects, for example: the love of family and the lovers, happy and unhappy love. However, this love could help the listeners learn something and impress with the songs. For the reflection of education, the songs reflected on the education of the southern people. They mostly went to Bangkok for studying and working at the same time to lighten the load of their parents. For the reflection of dialect and culture, Southern dialect was used to add an air of fascination to the songs. This showed the identity and fascination of the southern dialect. For the thought in the songs, the contents reflected the human life style with different stories. These stories could be used as the role model in the society at the present. Moreover, they could be used as the guide for the study in the future.

Keywords : Rhetorical, Folk songs

บทนำ

ในปัจจุบันเมื่อก้าวถึงการสื่อสารโดยทั่วไปมักนึกถึงการติดต่อสื่อสารที่ใช้การพูด การเขียนเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วยังมีการสื่อสารที่อาศัยกิริยาท่าทางและวัตรรวมอยู่ด้วยการสื่อสารเป็นการติดต่อกันของบุคคล เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวความรู้ ความคิด โดยอาศัยสื่อทั้งการพูด การเขียน ภาษาท่าทางและสิ่งทีก่อให้เกิดการรับรู้ที่เข้าใจตรงกัน ในชีวิตประจำวันมีการสื่อสารตลอดเวลา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ทศนคติและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยใช้ภาษาเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสาร

ภาษา เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย เป็นเครื่องมือแสดงถึงอารยธรรมและวัฒนธรรมของชาติ เป็นสัญลักษณ์ที่เกิดจากการถ่ายทอดภาษาพูดเพื่อสื่อสารในรูปของลายลักษณ์ (ชนิกา พรหมมาศ. 2557 : 1) ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2556 : 2) ได้อธิบายไว้ว่า “ภาษาเปรียบเสมือนหัวใจของการติดต่อสื่อสารระหว่างคน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน” ลักษณะของภาษาโดยทั่วไปนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาพูด ถือได้ว่าเป็นภาษาที่แท้จริงของมนุษย์ สัญลักษณ์ของภาษาพูดคือเสียง ภาษาเขียน คือ ภาษาที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกภาษาพูด ภาษาที่ใช้ในบทเพลงก็เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

บทเพลงถือกำเนิดขึ้นมาพร้อม ๆ กันกับสังคมมนุษย์ มีที่มาจากชีวิตมนุษย์และเป็นผลงานที่สร้างสรรค์โดยน้ำมือของมนุษย์ทั้งสิ้น (จินตนา ดำรงเลิศ. 2533 : 1) “บทเพลง เป็นบทประพันธ์สำหรับขับร้องหรือบรรเลง มักมีรูปแบบชัดเจน” (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. 2554 : 649) สามารถสื่อถึงอารมณ์ของผู้ประพันธ์ได้อย่างลึกซึ้ง บทเพลงถือเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งของมนุษย์ เพราะ บทเพลงที่ถูกประพันธ์ขึ้นมานั้นอาศัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ประพันธ์ซึ่งบทเพลงของไทยที่ได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือ เพลงลูกทุ่ง เอกวิทย์ ฌ กลาง. (2543 : 13) ได้กล่าวถึงเพลงลูกทุ่งไว้ว่า

“เพลงลูกทุ่ง เป็นวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของไทยอย่างหนึ่งที่สืบเนื่องมาจากเพลงพื้นบ้านที่ใช้ร้องเล่นกันโดยทั่วไปตามชนบทไทย เพลงลูกทุ่งเป็นเพลงที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน เป็นที่นิยมของประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชนบทให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพลงลูกทุ่งเหล่านี้หลายเพลงได้สะท้อนถึงสภาพ

สังคม ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมไทย หลายเพลงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต
ของคนไทย”

หากพิจารณาเพลงลูกทุ่ง ในยุคปัจจุบันก็ถือว่ามีกระบวนการมาจากวัฒนธรรม เช่นเดียวกับเพลงลูกทุ่งในยุคอดีตและยังคงการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย โดยเนื้อหาของ บทเพลงก็มีกนิยมใช้คำ ข้อความหรือโวหารที่มีความไพเราะ สละสลวย สอดแทรกไปด้วยแง่คิดที่ ผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความหมายของบทเพลงนั้น ๆ อาจถือได้ว่าการใช้คำ ข้อความ และโวหารที่ดี มีส่วนช่วยให้บทเพลง เพลงหนึ่งกลายเป็นบทเพลงที่มีความสมบูรณ์แบบนั่นเอง ใน การประพันธ์บทเพลงลูกทุ่งต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเรื่องภาษา การใช้คำและโวหาร เพราะ สิ่ง เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้บทเพลงลูกทุ่งกลายเป็นบทเพลงที่มีคุณค่า มิใช่มีเพียงแค่ว่าคำหรือ ข้อความมาวางต่อกันแล้วเกิดเป็นบทเพลง ผู้ประพันธ์ต้องใช้กลวิธีในการประพันธ์จึงจะได้มาซึ่งบท เพลงที่มีคุณค่าซึ่งสามารถนำการใช้โวหารมาถ่ายทอดเรื่องราวของบทเพลงได้

“โวหาร คือ ชั้นเชิงหรือสำนวนแต่งหนังสือหรือพูด มีโวหารดี ถ้อยคำที่เล่น เป็นสำบัดสำนวน เช่น ออย่ามาตีโวหาร เขาชอบเล่นโวหาร”(พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. 2554 : 1134) ซึ่งในการเขียนหรือการพูดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เราอาจใช้โวหารต่างกันแล้วแต่ข้อความ และเนื้อหาสาระรวมไปถึงถ้อยคำที่เล่นเป็นสำบัดสำนวนมีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมี ความหมายแฝงอยู่

โวหารที่ถูกถ่ายทอดออกมาอยู่ในรูปแบบของบทเพลง จึงต้องใช้ถ้อยคำที่เต็มไปด้วยชั้น เชิงของภาษาที่ไพเราะ สละสลวย สามารถบ่งบอกเรื่องราวไปพร้อม ๆ กันกับการรับฟังบทเพลงที่ เต็มไปด้วยจินตนาการของผู้ประพันธ์ที่ถูกถ่ายทอดออกมาได้เป็นอย่างดี ฉะนั้น การใช้โวหารเข้าไป เพิ่มเสน่ห์ของบทเพลงจึงเป็นสิ่งสำคัญในการประพันธ์บทเพลงให้มีความไพเราะมากยิ่งขึ้น โวหาร สามารถแบ่งออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร โวหารทั้ง 5 ชนิดนี้ เป็นสิ่งที่ช่วยให้บทเพลงมีความงดงาม ในด้านของภาษา การ สื่อความหมายและการให้ข้อคิดที่แฝงอยู่ในแต่ละบทเพลงได้เป็นอย่างดี “บรรยายโวหาร หมายถึง โวหารที่เล่าเรื่องราวเหตุการณ์ ความรู้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาอย่าง แจ่มแจ้ง ถูกต้องได้สาระ ตรงประเด็น” (วิเศษ ชาญประโคน. 2550 : 72) การเล่าเรื่องราวโดยบรรยายโวหารดังกล่าวจึง ปรากฏสิ่งที่บทเพลงต้องการที่จะสื่อความหมายให้แก่ผู้รับฟังบทเพลงนั้น ๆ สามารถเข้าใจบทเพลง ได้อย่างชัดเจน พรรณนาโวหาร หมายถึง “สำนวนความที่เรียบเรียงขึ้นตามความรู้สึกของผู้ส่งสาร

ดังนั้น จึงต้องมีการเลือกสรรถ้อยคำที่ประณีต ความหมายชัดเจนและกระชับอารมณ์เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความตึงต่าเกิดจินตภาพเสมือนหนึ่งตนเองได้ไปอยู่ท่ามกลางบรรยากาศเช่นนั้น มีอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับผู้ส่งสาร” (ปนิธาน บรรณาธรรม. 2548 : 35) เทศนาโวหาร คือ โวหารที่สั่งสอนหรือชักจูงใจด้วยการชี้แจงให้คล้อยตาม (วิเศษ ชาญประโคน. 2549 : 80) การใช้เทศนาโวหารจึงเน้นการใช้กระบวนการเหตุผลหรือหลักฐานเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจชัดเจนขึ้นและเชื่อถือในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อให้เข้าใจ “สาธกโวหาร เป็นสำนวนความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อเป็นตัวช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจต่อเนื้อเรื่องที่กำลังกล่าวถึงได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น” (ปนิธาน บรรณาธรรม. 2548 : 37) ดังนั้น เมื่อเห็นว่าข้อความใดเข้าใจยากก็จะยกตัวอย่างขึ้นมาเพื่อให้เข้าใจได้โดยง่ายและ “อุปมาโวหาร หมายถึง การเขียนเป็นสำนวนเปรียบเทียบที่มีความหมายคล้ายคลึงกันเพื่อทำให้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น” (ดวงใจ ไทยอุบุญ. 2556 : 219)

จึงกล่าวได้ว่า หากนำเอาการใช้โวหารเข้ามาเป็นส่วนช่วยในการประพันธ์บทเพลงลูกทุ่งจะทำให้เกิดความหลากหลายในด้านของภาษา เพราะ โวหารแต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน แฝงไปด้วยความงดงามของภาษา อันก่อให้เกิดภาพสะท้อนเรื่องราวของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ต้องการถ่ายทอดออกมาอย่างชัดเจน ดังที่ รุ่ง แก้วแดง. (๒๕๔๓ : ๑๔) ได้กล่าวถึงเพลงลูกทุ่งว่า เพลงลูกทุ่งไทยเป็นสื่อทางด้านบันเทิงที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตแบบไทยโดยการใช้สำนวนภาษาไทยที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมาและชัดเจน ซึ่งง่ายต่อการเข้าใจและจำ เพลงลูกทุ่งไทยมีลีลาการขับร้อง ทำนองและภาษาที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในชนบทซึ่งนิยมร้องโดยมีสำเนียงและลีลาตามแบบพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งให้ความไพเราะ น่าฟัง แตกต่างกันไป เนื้อหาของเพลงลูกทุ่งไทย สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในแต่ละยุค แต่ละสมัย ไม่ว่าจะเป็นในด้านความเป็นอยู่ ความเชื่อ ค่านิยม ปัญหาทางเศรษฐกิจ การเมือง รวมถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ดังนั้น เพลงลูกทุ่งไทยจึงเปรียบเสมือนเป็นการบันทึกเรื่องราววิถีชีวิตของคนไทยในสมัยก่อนให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาต่อไป อีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมภูมิปัญญา และทรัพย์สินปัญญาของชาวบ้านอีกทางหนึ่งด้วย

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นความสำคัญของบทเพลงลูกทุ่งที่ช่วยถ่ายทอดและสะท้อนเรื่องราวมากมายออกมาเป็นบทเพลงที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ซึ่งถือได้ว่าเพลงลูกทุ่งจะช่วยบันทึกเรื่องราว วันเวลาแห่งความทรงจำให้แก่คนรุ่นหลังได้เป็นอย่างดีและมีความหมายในปัจจุบัน เพลงลูกทุ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ดังนั้น จึงต้องมีวิวัฒนาการไปตามยุคสมัย ทุกวันนี้มีศิลปิน

ที่เป็นนักร้องลูกทุ่งจำนวนมากที่มีความสามารถทั้งด้านการร้อง การแสดงและความพร้อมในการผลิตผลงานออกมาให้ติดตามกันเป็นจำนวนมาก หนึ่งในศิลปินที่มีเสียงร้องเป็นเอกลักษณ์เป็นศิลปินที่ขายเสียงอย่างแท้จริง นั่นก็คือ น้อย สุวีณา อาร์สยาม

เมื่อกล่าวถึง น้อย สุวีณา อาร์สยาม หรือ วิณา อภัยทอง ซึ่งเป็นอีกหนึ่งศิลปินที่มีผลงานแรกที่ติดหู นั่นคือ บัณฑิตกริตยาง ที่สะท้อนชีวิตความเป็นคนใต้หลาย ๆ คน เติบโตมาได้เพราะ ต้นยางและที่สำคัญยิ่งกว่าทุกสิ่งคือ น้อย สุวีณาเป็นศิลปินที่ขายเสียงอย่างแท้จริง น้อย สุวีณาได้เป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงโด่งดังอยู่ในค่ายสังกัดอาร์สยามกับบทเพลงที่มีจังหวะสนุก ๆ และซึ้งกินใจคนใต้อย่างเพลง บัณฑิตกริตยาง มาที่หลังหวังแต่ง คนนี้แฟนฉัน เทียนไขไฟฟ้าและล่าสุดกับเพลงรักเธอไม่ได้จริง ๆ ที่ได้รับการตอบรับจากแฟนเพลงเป็นอย่างดี (เส้นทางชีวิตไม่ธรรมดาว่าจะมาถึงวันนี้ของน้อย สุวีณา อาร์ สยาม. 2552 : ออนไลน์)

ดังนั้น การใช้โวหารในแต่ละชนิด เพื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ถือเป็น การนำเอาเรื่องราวของความรักที่อยู่ใกล้กัน ความรักที่สมหวัง ความรักที่ไม่สมหวัง และความรักจากครอบครัว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การศึกษาที่ต้องออกไปเผชิญกับโลกภายนอกและการใช้ภาษาถิ่นใต้ของดินแดนด้ามขวาน นำมาถ่ายทอดผ่านบทเพลงที่เต็มไปด้วยเสน่ห์ของความเป็นคนใต้หรือที่เรียกว่า ภาพสะท้อนชีวิต มีการใช้บรรยายโวหาร พรรณาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร ทำให้เกิดโวหารแห่งการบอกเล่าเรื่องราวได้อย่างงดงาม เด่นชัดขึ้น ในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา มีการใช้โวหารเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาของบทเพลงที่ถูกประพันธ์และขับร้องออกมาด้วยน้ำเสียงอันไพเราะแฝงไปด้วยภาพสะท้อนชีวิตในหลาย ๆ ด้าน เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่อง เพลงลูกทุ่งอีสานกับการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น : ศึกษาผลงานเพลงศิริพร อำไพพงษ์ จากการศึกษาพบว่า บทเพลงลูกทุ่งอีสานนั้น นอกจากจะใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้งกินใจ ยังสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยในด้านอื่น ๆ อีกด้วย ผู้วิจัยจึงศึกษาวิเคราะห์การใช้โวหาร ที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา เพื่อให้ผู้อ่านเกิดกระบวนการความคิด ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้โวหารที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งทีก่อให้เกิดบทเพลงอันมีคุณค่า อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าการใช้โวหารที่ปรากฏในบทเพลงของศิลปินท่านอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา
2. เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา โดยวิเคราะห์จากบทเพลงจำนวน 35 เพลง โดยคัดเลือกบทเพลงจากสังกัดค่ายอาร์สยามทั้งหมด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงของ น้อย สุวีณา
 - 1.1 บรรยายโวหาร
 - 1.2 พรรณนาโวหาร
 - 1.3 เทศนาโวหาร
 - 1.4 สาธกโวหาร
 - 1.5 อุปมาโวหาร
2. วิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา
 - 2.1 ภาพสะท้อนของชีวิต
 - 2.2 ภาพสะท้อนของความรัก
 - 2.3 ภาพสะท้อนของการศึกษา
 - 2.4 ภาพสะท้อนของสังคมและวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวិเคราะห์การใช้โวหารในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา มีลำดับขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ชั้นรวบรวมข้อมูล

- 1.1 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโวหารจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาและรวบรวมบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา

2. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

- 2.1 วิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา
 - 2.1.1 บรรยายโวหาร
 - 2.1.2 พรรณนาโวหาร
 - 2.1.3 เทศนาโวหาร
 - 2.1.4 สาธกโวหาร
 - 2.1.5 อุปมาโวหาร
- 2.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา
 - 2.2.1 ภาพสะท้อนของชีวิต
 - 2.2.2 ภาพสะท้อนของความรัก
 - 2.2.3 ภาพสะท้อนของการศึกษา
 - 2.2.4 ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรม

3. ชั้นสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

- 3.1. สรุปผล
- 3.2. อภิปรายผล
- 3.3. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา อาร์สยาม จากการศึกษาพบว่า ในบทเพลงทั้ง 35 บทเพลง มีภาษาที่เป็นโวหาร 5 ประเภท คือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหารและอุปมาโวหาร ดังนี้

1.1 บรรยายโวหาร

บรรยายโวหาร เป็นการอธิบายอย่างถ้อยถน ดั่งนั้น โวหารจึงใช้เมื่อเนื้อหาสาระเป็นข้อเท็จจริง เป็นการเล่าเรื่อง อธิบายเหตุการณ์หรือสถานการณ์บางอย่างซึ่งผู้เขียนมีจุดประสงค์ให้ผู้อ่านได้รับรู้ มีความเข้าใจโวหารประเภทนี้มักปรากฏอยู่ในการเล่าเรื่อง (มณี พงษ์เฉลียวรัตน์. 2549 : 17) ซึ่งบทเพลงของนุ้ย สุวีณา เป็นการบรรยายโวหารโดยส่วนใหญ่ การบรรยายโวหารในบทเพลงนั้นจะเป็นการบรรยายในด้านของความรัก ความรู้สึกที่ผู้ประพันธ์ได้ถ่ายทอดไว้ในบทเพลง เช่น ความรักที่อยู่ไกลกัน ความรักที่สมหวัง ความรักที่ไม่สมหวัง และความรักจากครอบครัว เป็นต้น ลักษณะของความรักเหล่านี้ ผู้ประพันธ์ได้นำมาบรรยายเป็นเรื่องราวที่สามารถเข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละบทเพลงได้เป็นอย่างดี บรรยายโวหารที่ปรากฏในบทเพลงของนุ้ย สุวีณา ได้แก่ เพลงนุ้ยสั่งแฟน บันชิตกริตยาง มาทีหลังหวังแต่ง สาวตาคมอารมณ์เข้ม คำคืนคนโสด คนนี้แฟนฉฉฉ คิดถึงจังหู้ บริการหลังการเป็นแฟน รักทุกคน แอบแข่ง คนไม่เหลือใจ เดี่ยวเหอะ และแรง ไม่เปลี่ยนปลั๊ก

ในแต่ละบทเพลงที่กล่าวมาจะบรรยายเกี่ยวกับความรัก เป็นความรักมีทั้งรักที่สมหวัง ผิดหวัง ส่วนใหญ่จะบรรยายเกี่ยวกับความผิดหวัง เสียใจ เศร้าใจ จากคนรักที่เข้าชู้หลายใจตอบแทนความรักที่เธอมอบให้ด้วยการนอกใจ หักหลัง หลอกให้รักให้เชื่อใจแต่สุดท้ายเห็นเธอเป็นแค่ของตาย ตอนอยากได้เป็นแฟนก็ดูแลดีทุกอย่าง หลังเป็นแฟนกันก็ละเลยไม่ใส่ใจ ก็เปรียบเหมือนในเพลงบริการหลังการเป็นแฟน เมื่อหมดค่าหมดประโยชน์ก็ทิ้งขว้าง สุดท้ายคนที่ซื่อสัตย์ต่อความรักก็ต้องมานั่งร้องไห้เสียใจ อีกทั้งยังบรรยายเกี่ยวกับความรักที่มองกันแค่ภายนอก มองแค่รูปร่าง ผิวพรรณ แคร์บุคลิกภายนอกไม่สวยตัวดำ ก็ตีค่าความรักเป็นศูนย์ มองข้ามความรักโดยไม่คิดแต่กลับกัน เมื่อเจอคนสวย ผิวขาวกลับรักและพอใจ สุดท้ายก็ต้องผิดหวังจากการรักคนแคร์ภายนอก ในส่วนของรักที่สมหวังนั้นจะบรรยายเกี่ยวกับความรัก ความคิดถึงที่มีต่อครอบครัว คนรักที่อยู่ไกล แต่ก็ยังคงรักและซื่อสัตย์ต่อกัน เป็นการบอกให้รู้ว่าต่อให้ระยะทางจะไกลแค่ไหน ถ้าคนจะรักก็ยังคงรักซารักนั้นไว้ได้ดี แต่กลับกัน ถ้าคนมันจะนอกใจกันอยู่ด้วยกันทุกวันกันนอกใจกันอยู่ดี ส่วนบทเพลงที่บรรยายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งพบในเพลงบันชิตกริตยาง จะบรรยายเกี่ยวกับเบื้องหลังของความสำเร็จในการศึกษา ในวันที่ได้ใส่ชุดครุย วันที่ได้ถือใบปริญญาและวันที่ได้ทำให้อแม่ภาคภูมิใจ ถ้วนมาจากความอดทน จากหยาดเหงื่อทุกเม็ดที่พ่อแม่ตั้งใจทำเพื่อลูกให้มีวันนี้

1.2 พรรณนาโวหาร

พรรณนาโวหาร เป็นสำนวนความที่เรียบเรียงขึ้นตามความรู้สึกของผู้ส่งสาร ดังนั้น จึงต้องมีการเลือกสรรถ้อยคำที่ประณีต ความหมายชัดเจนและกระชับอารมณ์เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความตื้นตันเกิดจินตภาพเสมือนหนึ่งตนเองได้ไปอยู่ท่ามกลางบรรยากาศเช่นนั้น มีอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับผู้ส่งสาร (ปนิธาน บรรณาธิการ. 2548 : 35) ในแต่ละบทเพลงของนุ้ย สุวีริยา จะมีการใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม และความน่าหลงใหลของการประพันธ์บทเพลงในลักษณะของพรรณนาโวหาร ในบทเพลงนั้นได้ มีการพรรณนาถึงคนรักที่อยู่ห่างไกลกัน ความคิดถึงครอบครัวที่ต้องจากมาไกลเพื่อมาศึกษา การพรรณนาในลักษณะต่าง ๆ นี้ทำให้บทเพลงของนุ้ย สุวีริยา มีความไพเราะมากยิ่งขึ้น พรรณนาโวหารที่ปรากฏในบทเพลงของนุ้ย สุวีริยา ได้แก่ เพลงหลบฝนที่ชอกตึก คนคอยคนไกล เธอคือที่อยู่ของหัวใจ และสัญญาที่สวนยาง

จากบทเพลงที่กล่าวมา มีการใช้คำที่สละสลวยสอดแทรกอยู่ในบทเพลง เพื่อให้บทเพลงนั้นมีความไพเราะน่าฟัง เช่น “อยากจะหอบใจเหงาไต่รุ่งไปหาคนไกล” ในบทเพลงหลบฝนที่ชอกตึก เป็นการพรรณนาพรั่ำเพื่อถึงครอบครัวที่อยู่ไกล เมื่อเหม่อมองไปบนฟ้าเห็นสายรุ้งที่กินน้ำทอดตัวไปทางบ้านที่เคยจากมา เขาอยากจะให้สายรุ้งช่วยหอบเอาความคิดถึง ความรัก ไปยังคนอยู่ทางบ้านให้เขาได้รับรู้ ถึงแม้ว่าเขาจะจากมาไกลแต่หัวใจของเขานั้นยังคงอยู่ที่บ้าน ยังคงรอวันที่ได้กลับบ้านไปหาครอบครัวที่เขารัก ห่วงใยและคิดถึงเสมอ “หมู่แมกไม้ไม่เหลือใบสักใบ” ในบทเพลงคนคอยคนไกล เป็นการพรรณนาถึงเรื่องราวความรักที่ผู้หญิงคนหนึ่งรอคอยคนรักที่อยู่ไกลกัน เธอหวังเพียงแค่ทำให้คนรักของเธอนั้นยังคงเหมือนเดิมไม่แปรเปลี่ยนไป ต่อให้เจอคลื่นลมพายุพัดกระหน่ำต้นไม้บานาพันธุ์ไม่เหลือสักใบ ก็ขอให้คนรักของเธอนั้นยังมั่นคงในความรัก เช่นเดิม “รักถึงวันฉันสิ้นใจ” ในบทเพลงเธอ คือที่อยู่ของหัวใจ จะเป็นการพรรณนาว่าตัวเธอนั้นรักคนรักของเธอมาก เป็นรักที่ไม่มีวันหมดสิ้นตราบที่เธอยังมีลมหายใจ รักจนวันสิ้นลมหายใจของเธอ “ตะวันลอยขึ้นครึ่งฟ้า” เป็นการพรรณนาถึงเวลาที่พระอาทิตย์ขึ้นเกือบจะเที่ยงวัน พ่อกับแม่ยังทำงานอยู่ในสวนยางที่เป็นอาชีพหลักของครอบครัวเพื่อหาเงินจุนเจือครอบครัวและส่งลูกเรียน แม้จะลำบาก กินนอนไม่เป็นเวลาแต่พ่อแม่ก็ไม่เคยทอดทิ้งหวังแค่ให้ลูกประสบความสำเร็จ พ่อแม่ก็หายเหนื่อย

1.3 เทศนาโวหาร

เทศนาโวหาร เป็นการเขียนอธิบายชี้แจงให้ผู้อ่านเข้าใจ ชี้ให้เห็นประโยชน์หรือโทษของเรื่องที่กล่าวถึง เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเพื่อแนะนำสั่งสอน ปลุกใจหรือเพื่อให้รู้ถึงข้อเท็จจริง (ดวงใจ ไทยอนุญ. 2556 : 215) เทศนาโวหารในบทเพลงของนุ้ย สุวีณา เป็นการสั่งสอนในเรื่องความรัก ในหลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน เป็นการให้ข้อคิดกับผู้ฟัง เพลงของนุ้ย สุวีณา ถือว่าเป็นเพลงที่มีคุณค่าประกอบไปด้วยถ้อยคำที่นำมาสั่งสอนให้ครุ่นคิดถึงความเป็นจริงและสิ่งรอบตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรได้รับการยอมรับในบทเพลง เทศนาโวหารที่ปรากฏในบทเพลงของนุ้ย สุวีณา ได้แก่ เพลงคนดำใจดี ออกหักให้หลบใต้ คนนี้แพนฉัน แคเสียคนแล้วไม่อยากใช้แพนร่วมกับใคร ไม่มีคู่แค่เหงาไม่มีเขาแค้โสด และเธอมากรักแต่ฉันรักมาก

ในแต่ละบทเพลงที่กล่าวมา เป็นการสั่งสอน ให้ข้อคิด คติเตือนใจ ในด้านความรัก ความรักที่มองคนแค่ภายนอกมองแค่เพียงรูปลักษณ์หน้าตา คำพูดหวานๆแต่กลับเป็นคนที่ไม่จริงใจสู่คนที่หน้าตาไม่ดีแต่เขามีความจริงใจซ่อนอยู่ภายในซึ่งคนส่วนใหญ่เรามองไม่เห็น เป็นการสอนให้รู้ว่า หากอยากได้รักที่จริงใจควรมองจากภายใน ไม่ใช่ตัดสินใครที่ภายนอกอย่างเดียว ความรักที่สอนให้ รู้ว่าไม่มีใครจะรักเราได้มากกว่าคนในครอบครัวเป็นสอนให้รู้ว่าคนเรานั้นไม่สามารถทำอะไรพร้อมกันได้ในเวลาเดียวกัน เช่น ความรักนั้นเรารักได้แค่ครั้งละคนไม่มีใครสามารถรักหรือมีแพนพร้อมกันได้ถึงสองคน เพราะนั่นมันไม่ใช่ความรักและสุดท้ายก็ต้องเสียคนใดคนหนึ่งไป นอกจากนี้ ยังสอนว่าคนเรานั้นถึงแม้จะไม่มีแพนก็ได้หมายความว่าเราไม่มีค่า ให้คิดว่าเราแค่เสียคนไม่ตีคนหนึ่งไป การที่ต้องอยู่เป็นโสดนั้นก็ไม่ใช่ทำให้ใครต้องตาย หันกลับมารักตัวเองรักคนในครอบครัวดีกว่า อย่างน้อยเราก็ไม่ต้องมานั่งเสียใจร้องไห้ให้กับคนไม่เห็นค่าในตัวเรา เพราะการรักของคนในครอบครัวนั้นเป็นรักที่จริงใจที่สุด

1.4 สาธกโวหาร

สาธกโวหาร เป็นการยกตัวอย่างประกอบเรื่องราวให้ข้อความในเรื่องเด่นชัดขึ้น ตัวอย่างที่จะยกประกอบควรให้เป็นเรื่องจริง มีเหตุผลและเข้ากับเรื่องที่เขียน (มณี พงษ์เฉลียวรัตน์. 2549 : 19) เพราะ บางบทเพลงมีการใช้ภาษาในระดับที่ยาก จึงต้องอาศัยสาธกโวหารมาเป็นตัวกลางของการสื่อความให้เข้าใจง่ายขึ้น ในบทเพลงของนุ้ย สุวีณา มีการยกตัวอย่างสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเพื่อเปรียบเทียบความรักที่แตกต่างกันระหว่างเทียนไขกับไฟฟ้าที่ต่อให้เทียนมีค่า

มากแค่ไหนก็ไม่สามารถให้ความสว่างได้เท่ากับไฟฟ้า สาธกโวหารที่ปรากฏในบทเพลง น้อย สุวีริณาคือ เพลงเทียนไขไฟฟ้า

ในบทเพลงที่กล่าวมา เป็นการยกตัวอย่างเทียนไขกับไฟฟ้า ต่อให้เทียนไขจะมีค่ามากแค่ไหนตอนไม่มีไฟฟ้า เมื่อไฟฟ้ามามากสุดท้ายเทียนไขก็หมดความหมาย ความรักก็เช่นกัน เขาอาจจะทำให้คิดว่ามีค่าสำหรับเขา เพื่อให้ยอมทำทุกอย่างเพื่อเขา เหมือนเทียนไขที่ยอมเผาตัวเองเพื่อเปล่งแสง แต่จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้แค่ตัวคั่นเวลาเพื่อรอให้ตัวจริงของเขากลับมา สุดท้ายเมื่อตัวจริงของเขากลับมาเขาก็ต้องเลือกตัวจริงที่มีค่าสำหรับเขา และตัวคั่นเวลาต้องโดนทิ้งเหลือไว้แค่เพียงน้ำตาตั่งน้ำตาเทียนที่หลังไหลเป็นทาง

1.5 อุปมาโวหาร

อุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจและเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น มักใช้ประกอบโวหารประเภทอื่น (วิเศษ ชาญุประโคน. 2555 : 81) ลักษณะการเปรียบเทียบอุปมาโวหารในบทเพลงของน้อย สุวีริณา ส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบคนกับสิ่งของเพื่อชี้ให้เห็นว่าคน ๆ นั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น “คนมีแฟนแล้วเปรียบเหมือนแก้วที่น้ำเต็มใบ” มีการใช้คำว่า “เปรียบเหมือน” เพื่อเปรียบเทียบความรักกับแก้วที่มีน้ำเต็มแก้ว ไม่ว่าจะมอบความรักให้มากแค่ไหนมันก็ไม่มีค่า อุปมาโวหารที่ปรากฏในบทเพลงน้อย สุวีริณา ได้แก่ เพลงเป็นได้แค่แฟนเก่า ขึ้นอยู่ที่เธอเธอมารักแต่ฉันรักมาก แอบแข่ง ไม่อยากใช้แฟนร่วมกับใคร รักเธอไม่ได้จริง ๆ

ในแต่ละบทเพลงที่กล่าวมา เป็นการเปรียบเทียบความรักกับสิ่งต่าง ๆ ที่คล้ายกันหรือตรงกันข้ามกัน เพื่อให้บทเพลงเกิดความไพเราะ เช่น “คนมีแฟนแล้วเปรียบเหมือนแก้วที่น้ำเต็มใบ” เป็นการเปรียบเทียบความรัก ที่ไปรักคนมีเจ้าของ ต่อให้เราทำดีมอบความรักให้มากแค่ไหนเขาก็ไม่มีทางมารักเราได้ เพราะ ความรักที่เขาเมื่อนั้นมอบให้คนรักเขาไปหมดแล้วไม่เหลือพื้นที่ให้ใครมาเติมเต็ม “ขอเธอเท่าไรเหมือนตักน้ำรดหัวตอ” เป็นการเปรียบเทียบความรักกับการตักน้ำรดหัวตอของต้นไม้ที่ตายแล้ว ก็เหมือนกับคนที่เจ้าชู้หลายใจต่อให้ขอร้องอ้อนวอนดูแลใส่ใจมอบความรักให้มากแค่ไหนก็ไม่มีเป็นผล “จับปลาสองมือ” เป็นการใช้สำนวนสอดแทรกไปในบทเพลงเพื่อให้ความหมายสอดคล้องกับบทเพลงคือคนเรานั้นไม่สามารถจะทำได้พร้อมกันสองอย่างได้ในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับการมีแฟนคนเราสามารถมีแฟนได้ครั้งละคน หากคิดจะจับปลาสอง

มือก็ต้องเสียคนใดคนหนึ่งไปการเปรียบเทียบในแต่ละบทเพลงก็จะบอกลักษณะของคน ๆ นั้นได้อย่างชัดเจนว่ามีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร

2. ภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา จากการศึกษาบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา สามารถวิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏอยู่ในบทเพลงลูกทุ่งทั้ง 35 บทเพลง แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ ภาพสะท้อนของวิถีชีวิต ภาพสะท้อนของความรัก ภาพสะท้อนของการศึกษา และภาพสะท้อนวัฒนธรรมของภาษา

2.1 ภาพสะท้อนของวิถีชีวิต

ภาพสะท้อนของชีวิต เป็นการสะท้อนสภาพชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพเกษตรกรรม การทำประมง การใช้ชีวิตของชาวนาได้ ตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและแฝงไปด้วยเสน่ห์ของการอยู่กับธรรมชาติ อยู่กับครอบครัว และสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่บริสุทธิ์ ทำให้เนื้อหาที่ถูกสะท้อนออกมาใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ได้แก่ เพลงหลบฝึกที่ชอกตึก เพลงสาวตาคมอารมณ์เข้ม และเพลงบัณฑิตกริดยาง

ในแต่ละบทเพลงที่กล่าวมา สะท้อนให้เห็นถึง วิถีชีวิตของคนได้ได้อย่างชัดเจนเป็นการเล่าถึงการใช้ชีวิตในแต่ละพื้นที่ของภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นการทำสวนยางที่เป็นอาชีพหลักของครอบครัวและเป็นเงินค่าเล่าเรียนหนังสือของลูก นอกจากนั้นก็ยังเป็นการสะท้อนชีวิตของชาวประมงสอดแทรกอยู่ในบทเพลง

2.2 ภาพสะท้อนของความรัก

ภาพสะท้อนของความรัก เป็นการสะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับความรัก ซึ่งในแต่ละบทเพลงจะสื่ออารมณ์รักที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ของคนที่มีหวังในความรัก อารมณ์น้อยใจคนรัก หรือแม้แต่อารมณ์ของความคิดถึงที่มีให้แก่ครอบครัว คนรักและตัวเอง ภาพสะท้อนด้านความรักที่ปรากฏในบทเพลงของ น้อย สุวีณา ได้แก่ เพลงน้อยสั่งแฟนเพลงมาที่หลังหวังแต่งเพลงคนดำใจดี เพลงเทียนไขไฟฟ้า เพลงคิดถึงจิ้งหู้ เพลงรักทุกคน เพลงไม่ยากใช้แฟนร่วมกับใคร เพลงไม่มีคู่แค่เหงา ไม่มีเขาแค่โสด เพลงเธอมารัก แต่ฉันรักมาก เพลงคนไม่เหลือใจ เพลงรักเธอไม่ได้จริง ๆ

ในแต่ละบทเพลงที่กล่าวมา เป็นการสะท้อนความรักในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ความรักที่สมหวังเพราะความซื่อสัตย์ของคนที่คู่ที่ไม่ว่าระยะทางจะไกลแค่ไหนก็ยังเลือกที่จะจงรักภักดีกับคนรักของตัวเองเสมอ ความรักที่ไม่สมหวังซึ่งเกิดจากคนใดคนหนึ่งไม่รู้จักพอ ตอบแทนความรักด้วยการนอกใจ ที่ไม่ว่าอีกฝ่ายจะซื่อสัตย์มากแค่ไหน ถ้าที่ไม่รู้จักคำว่ารักอย่างแท้จริง เปลี่ยนแพนอยู่ตลอดและคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ตอนสุดท้ายก็ไม่เหลือใคร เมื่อถึงวันนั้นจะร้องหาความรักแค่ไหนก็ไม่มีความเจอซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหากเรามั่นคงในความรัก เราก็จะได้รักนั้นตอบแทน

2.3 ภาพสะท้อนของการศึกษา

ภาพสะท้อนการศึกษา คือ การแสวงหาความรู้แล้วนำมาใช้ประโยชน์หรือนำมาประกอบอาชีพในภายภาคหน้าได้ บทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ได้สะท้อนให้เห็นความมานะขยันหมั่นเพียร ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ความห่างไกลจากความเจริญรุ่งเรือง ฐานะทางครอบครัวที่เป็นบททดสอบในการต่อสู้ชีวิตและดิ้นรน จนประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและยังไม่ลืมพระคุณของพ่อแม่ผู้ที่อยู่เบื้องหลังของความสำเร็จ จนในที่สุดก็ได้ตอบแทนท่านทั้งสอง ภาพสะท้อนการศึกษาที่ปรากฏในบทเพลงของน้อย สุวีณา คือ เพลงบัณฑิตกรดีดียง

จากบทเพลงที่กล่าวมา สะท้อนชีวิตด้านการศึกษาที่ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งที่ทางบ้านไม่ได้มีฐานะที่ร่ำรวย พ่อแม่ทำอาชีพสวนยาง แต่เธอมีความกตัญญูรู้คุณตอบแทนพ่อแม่ด้วยการเรียนจบได้รับปริญญาเป็นความภาคภูมิใจของพ่อแม่ ให้สมกับที่พ่อแม่เฝ้าเลี้ยงดูอดหลับอดนอน จนถึงวันที่เธอนั้นได้ใส่ชุดครุยได้เห็นรอยยิ้มที่เต็มใบหน้าของพ่อแม่ และน้ำตาลที่ไหลมาจากความภาคภูมิใจ

2.4 ภาพสะท้อนของวัฒนธรรมด้านภาษา

ภาพสะท้อนของวัฒนธรรมด้านภาษา ซึ่งเนื้อหาสาระในบทเพลงของ น้อย สุวีณา จะสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาถิ่นได้ เพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้กับบทเพลงวัฒนธรรมภาษาถิ่นได้จะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนใต้เสมอ ขณะที่คนใต้มีความหลากหลายของภาษาถิ่นที่ไม่เหมือนกันจึงก่อให้เกิดวัฒนธรรมของภาษาที่แตกต่างกันออกไปด้วย ภาพสะท้อนด้านวัฒนธรรมด้านภาษาที่ปรากฏในบทเพลงของน้อย สุวีณา ได้แก่ เพลงพ่อ แอน แพน เพลงยังแข็งอยู่ไหม และเพลงน้อยเคยไลน์

จากการวิเคราะห์เนื้อหาในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ที่เป็นภาพสะท้อนในด้านวิถีชีวิต ความรัก การศึกษา และวัฒนธรรมด้านภาษาถิ่นใต้ พบว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบันอาจจะมีบางอย่างที่เลือนหายไปบ้าง แต่บางส่วนก็ยังคงเห็นได้ชัดเจนอยู่ เช่น อาชีพเกษตรกรรม ทำประมง เป็นต้น ปัจจุบันเมื่อโลกเปลี่ยนไปบทเพลงก็มีการดัดแปลงให้เข้ากับยุคเทคโนโลยีปรากฏอยู่ในบทเพลง ที่เพิ่งจัดทำขึ้นใหม่แต่ก็ยังคงไม่ลืมการใช้ภาษาถิ่นใต้ที่เป็นวัฒนธรรมด้านภาษาเพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้กับบทเพลง เช่นเดียวกับบทเพลงในอดีตมาก่อน ๆ

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนในบทเพลง จำนวน 35 บทเพลง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการใช้โวหารในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา และภาพสะท้อนด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเพลง ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา
2. เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาและวิเคราะห์ได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

ด้านการใช้โวหารในบทเพลงลูกทุ่ง

จากการศึกษาการใช้โวหารที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา สรุปได้ดังนี้ การใช้โวหารที่ปรากฏในบทเพลงมี 5 ชนิด คือ

1. บรรยายโวหาร จากการวิเคราะห์พบว่า การใช้บรรยายโวหารในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา นั้นเป็นการบรรยายเพื่อเล่าเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดย ส่วนใหญ่จะอยู่ในด้านของความรัก ความรู้สึกและอารมณ์ที่ผู้ประพันธ์ได้ถ่ายทอดไว้ในบทเพลงอย่างมีคุณค่า
2. พรรณนาโวหาร เป็นสำนวนความที่เรียงเรียงขึ้นตามความรู้สึกของผู้ประพันธ์ มีความหมายชัดเจนและกระชับอารมณ์ จากการวิเคราะห์พบว่า บทเพลงลูกทุ่งของน้อย สุวีณา ในแต่

ละบทเพลงนั้นได้ มีการพรรณนาถึงคนรักที่อยู่ห่างไกลกัน ความคิดถึงครอบครัวที่ต้องจากมาไกล เพื่อมาศึกษา โดยใช้ถ้อยคำที่ได้เลือกสรรมาอย่างประณีต ทำให้การประพันธ์เพลงที่สอดแทรกด้วย พรรณาโวหารมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น

3. เทศนาโวหาร เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเพื่อแนะนำสั่งสอน จากการวิเคราะห์พบว่า เทศนาโวหารในบทเพลงของนุ้ย สุวีณา เป็นการสั่งสอนในเรื่องความรัก ในหลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน เป็นการให้ข้อคิดกับผู้ฟัง เพลงของนุ้ย สุวีณา ถือว่าเป็นเพลงที่มีคุณค่า ประกอบไปด้วยถ้อยคำที่นำมาสั่งสอนให้ครุ่นคิดถึงความเป็นจริงและสิ่งรอบตัว

4. สาธกโวหาร เป็นการยกตัวอย่างประกอบเรื่องราวให้ข้อความในเรื่องเด่นชัดขึ้น ตัวอย่างที่จะยกประกอบควรให้เป็นเรื่องจริง มีเหตุผลและเข้ากับเรื่องที่เขียน เพราะ บางบทเพลง มีการใช้ภาษาในระดับที่ยาก จึงต้องอาศัยสาธกโวหารมาเป็นตัวกลางของการสื่อความให้เข้าใจง่ายขึ้น จากการวิเคราะห์พบว่า บทเพลงของ นุ้ย สุวีณา ก็ได้มีการนำอสิ่งใกล้ตัวมายกตัวอย่าง เพื่อสื่อความหมายที่ดีให้แก่ผู้ฟัง

5. อุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจและเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น มักใช้ประกอบ โวหารประเภทอื่น ส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบกับสิ่งของเพื่อชี้ให้เห็นว่าคน ๆ นั้น มีลักษณะเป็นอย่างไร

การใช้โวหารที่ปรากฏมากที่สุด คือ บรรยายโวหาร ปรากฏทั้งหมดจำนวน 13 บทเพลง เป็น การอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนเป็นการบอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ซึ่งบรรยายโวหารที่ใช้ในการประพันธ์บทเพลงมากที่สุด คือ การบรรยายโวหารในเรื่องของความรัก ลำดับถัดมาเป็นการใช้เทศนาโวหาร ปรากฏทั้งหมดจำนวน 7 บทเพลง ที่เป็นการชี้ให้เห็นประโยชน์ โทษ และการสั่งสอน เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยกับการให้คำแนะนำสั่งสอนที่กล่าวมา ซึ่งเทศนาโวหารที่ปรากฏในบทเพลงเป็นการสั่งสอนในเรื่องของความรักและคุณค่าของตนเองเป็น ส่วนใหญ่ ต่อมาเป็นส่วนของอุปมาโวหาร ปรากฏจำนวน 6 บทเพลง เป็นการเปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง พรรณาโวหาร ปรากฏจำนวน 4 บทเพลง เป็นการบอกรายละเอียดอย่างลึกซึ้งใช้ถ้อยคำที่มีความไพเราะ สละสลวย ซึ่งในบทเพลงจะเป็นการพรรณนาด้านความรัก และโวหารที่พบน้อยที่สุด คือ สาธกโวหาร ปรากฏจำนวน 1 บทเพลง เป็นการยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาของบทเพลงที่กำลังกล่าวถึงได้อย่างง่ายโดยการยกอย่างจากสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

ด้านเนื้อหาในบทเพลงลูกทุ่งที่เป็นภาพสะท้อนด้านต่าง ๆ

จากการศึกษาเนื้อหาในบทเพลงลูกทุ่งที่เป็นภาพสะท้อนด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา มี 4 ลักษณะ คือ

1. ภาพสะท้อนของวิถีชีวิต เป็นการสะท้อนสภาพชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพเกษตรกรรม การทำประมง การใช้ชีวิตของชาวนาได้ ตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและแฝงไปด้วยเสน่ห์ของการอยู่กับธรรมชาติ อยู่กับครอบครัว และสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่บริสุทธิ์ ทำให้เนื้อหาที่ถูกสะท้อนออกมาใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ปรากฏทั้งหมด 3 บทเพลง

2. ภาพสะท้อนของความรัก เป็นการสะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับความรัก ซึ่งในแต่ละบทเพลงจะสื่ออารมณ์รักที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ของคนที่มีหวังในความรัก อารมณ์น้อยใจคนรัก หรือแม้แต่อารมณ์ของความคิดถึงที่มีให้แก่ครอบครัว คนรักและตัวเอง ปรากฏทั้งหมด 11 บทเพลง

3. ภาพสะท้อนของการศึกษา คือ การแสวงหาความรู้แล้วนำมาใช้ประโยชน์หรือนำมาประกอบอาชีพในภายภาคหน้าได้ บทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ได้สะท้อนให้เห็นความมานะขยันหมั่นเพียร ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ความห่างไกลจากความเจริญรุ่งเรือง ฐานะทางครอบครัวที่เป็นบททดสอบในการต่อสู้ชีวิตและดิ้นรนจนประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและยังไม่ลืมพระคุณของพ่อแม่ผู้ที่อยู่เบื้องหลังของความสำเร็จ จนในที่สุดก็ได้ตอบแทนท่านทั้งสอง

4. ภาพสะท้อนของวัฒนธรรมด้านภาษา เนื้อหาสาระในบทเพลงของ น้อย สุวีณา จะสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการใช้ภาษาถิ่นได้ เพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้กับบทเพลง วัฒนธรรมภาษาถิ่นได้จะเกี่ยวข้องกัวิถีชีวิตของคนได้เสมอ ขณะที่คนได้มีความหลากหลายของภาษาถิ่นที่ไม่เหมือนกันจึงก่อให้เกิดวัฒนธรรมด้านภาษาที่แตกต่างกันออกไปด้วย

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์บทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ในด้านการใช้โวหารที่ปรากฏใน บทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร

การวิเคราะห์โวหารหรือกลวิธีการประพันธ์บทเพลงลูกทุ่ง มีการนำเอาการใช้ภาษาที่เป็นพื้นฐานในสังคมมนุษย์เข้ามาประกอบในการประพันธ์เพื่อช่วยให้บทเพลงลูกทุ่งแต่ละบทเพลง

มีความหมายและมีคุณค่าที่ดี การเลือกเอาคำหรือประโยคที่ง่าย ตรงไปตรงมาและมีความไพเราะ มีลักษณะโดดเด่นและสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังได้เป็นอย่างดี ดังที่ เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (2543 : 12) ได้บอกถึงลักษณะของเพลงลูกทุ่ง ไว้ว่า เป็นเพลงที่มีลักษณะเฉพาะ ให้บรรยากาศของความเป็นชนบท เป็นเพลงที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน ตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย ไม่อ้อมค้อม สร้างความสุนทรีย์ มีความเป็นธรรมชาติ

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา พบว่า ผู้ประพันธ์สามารถนำเอาสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมของมนุษย์ เช่น ด้านความรัก ด้านการศึกษา มาตีแผ่เป็นเรื่องราวในรูปแบบของบทเพลงได้เป็นอย่างดีและมีคุณค่า ประกอบกับการสร้างบทเพลงใหม่ ๆ ที่พยายามนำเอาความทันสมัยของเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันมาสอดแทรกเพื่อดึงดูดผู้ฟังให้ได้ เข้าถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสาร ว่าผู้ประพันธ์มีจุดประสงค์อย่างไร จึงได้ประพันธ์บทเพลงเหล่านั้นออกมา และเมื่อได้รับการยอมรับจากผู้ฟังหรือบุคคลในสังคมจึงอาจถือได้ว่าผู้ประพันธ์ประสบความสำเร็จที่สามารถสร้างบทเพลงที่มีคุณค่าออกมาสู่สังคมได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์บทเพลงเพื่อชีวิตของ มาลีฮวนน่า อัลบั้มที่ 3 กลับกลาย พ.ศ.2542 งานวิจัยเรื่อง เพลงลูกทุ่งอีสานกับการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น : ศึกษาผลงานเพลงของศิริพร อำไพพงษ์ และ งานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์แนวคิดและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรม เพลงลูกทุ่งที่แต่งโดย สลา คุณวุฒิ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์บทเพลงเพื่อชีวิตของมาลีฮวนน่า อัลบั้มที่ 3 กลับกลาย พ.ศ.2542 เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โวหารในบทเพลงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ที่มีการใช้โวหารเพื่อศึกษาวิเคราะห์และสะท้อนให้เห็นว่า การใช้โวหารเข้าไปเป็นส่วนประกอบของบทเพลงนั้นจะช่วยให้บทเพลงมีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น ในส่วนของ การวิเคราะห์โวหารที่ปรากฏในบทเพลงเพื่อชีวิตของมาลีฮวนน่าอัลบั้มที่ 3 กลับกลาย พ.ศ.2542 นั้นพบเพียง 4 ลักษณะ คือ บรรยายโวหาร พรรณาโวหาร เทศนาโวหารและอุปมาโวหาร โดยโวหารทั้ง 4 ลักษณะนี้เป็นส่วนช่วยให้บทเพลง มีความหมายที่ดีและสร้างภาพสะท้อนออกมาอย่างชัดเจน งานวิจัยเรื่อง เพลงลูกทุ่งอีสานกับการสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น : ศึกษาผลงานเพลงของศิริพร อำไพพงษ์ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในเพลงลูกทุ่งอีสานของศิริพร อำไพพงษ์ และประเด็น

ทางวัฒนธรรมจากเพลงลูกทุ่งอีสานของศิริพร อำไพพงษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ที่มีการสะท้อนในประเด็นของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นตัวบ่งบอกถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมนั้น ๆ โดยในส่วนของ การสะท้อนเรื่องราวออกมาผ่านบทเพลงลูกทุ่งอีสานของศิริพร อำไพพงษ์ จะเป็นการสะท้อนที่แสดงให้เห็นถึงตัวตนที่แท้จริงของชาวอีสานว่ามีวัฒนธรรมความเป็นอยู่อย่างไร และเมื่อบทเพลงถูกถ่ายทอดออกมาผู้ฟังก็จะสามารถทราบได้ทันทีว่านี่คือบทเพลงลูกทุ่งอีสาน นั่นเอง และงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์แนวคิดและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งที่แต่งโดย สลา คุณวุฒิ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาแนวคิดศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์การใช้โวหารและภาพสะท้อนชีวิตที่ปรากฏในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา คือ ศิลปะการใช้ภาษาในการประพันธ์บทเพลง เพื่อให้ บทเพลงลูกทุ่งได้เป็นตัวถ่ายทอดแนวคิดและภาพสะท้อนของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ออกมา แต่ในลักษณะของการใช้ศิลปะด้านภาษาในการประพันธ์นั้น งานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์แนวคิดและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งที่แต่งโดย สลา คุณวุฒิ ได้นำเอาศิลปะด้านภาษา คือ การเล่นคำ คำซ้ำ คำซ้ำ การหลกคำ และศิลปะการใช้ภาพพจน์ ไม่ได้ใช้ศิลปะการประพันธ์โดยการใช้โวหารเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งประเด็นการใช้ศิลปะทางภาษาที่แตกต่างกันนี้มีส่วนทำให้บทเพลงที่ถูกถ่ายทอดออกมามีลักษณะความงดงามของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิเคราะห์บทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า มีประเด็นที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป คือ การศึกษาวิเคราะห์สุนทรียศาสตร์ ในบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ที่ว่าด้วยความสวย ความงาม และความไพเราะ ที่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส แล้วทำให้เกิดอารมณ์สุนทรีย์ เมื่อได้รับฟังบทเพลงลูกทุ่งของ น้อย สุวีณา ทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางการสอนในชั้นเรียน เป็นการเพิ่มความรู้ทางด้านภาษาให้มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะ ความกรุณาและการแนะนำให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากผู้มีพระคุณที่ได้ให้ความเมตตา ให้ความรู้และคำปรึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อ.ดร. จุไรรัตน์ รัตติโชติ อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพและข้อบกพร่องของบทความวิจัย รวมไปถึงแหล่งความรู้จากหนังสือ ตำรา ทุกเล่มและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ ที่ได้กล่าวถึงในการจัดทำงานบทความวิจัยฉบับนี้ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา จนบทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

บรรณานุกรม

- จิตนา ดำรงเลิศ. (2553). **วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนิกา พรหมมาศ. (2557). **ทักษะภาษาเพื่อพัฒนาอาชีพ**. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2556). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณิธาน บรรณาธรรม. 2548. **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ไพบุลย์ บุตรขัน. (2543). **ราชานักแต่งเพลงลูกทุ่งไทย**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง
- มณี พงษ์เฉลิมวัฒน์. (2549). **ศิลปะการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิเศษ ชาญประโคน. (2550). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- เส้นทางชีวิตไม่ธรรมดาจะมาถึงวันนี้ของ น้อย สุวีณา อาร์สยาม. (2552). **เส้นทางชีวิตไม่ธรรมดาจะมาถึง วันนี้ของ น้อย สุวีณา อาร์สยาม**. สืบค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2562. จาก <https://news.gimyong.com/article/4915>

ผู้เขียน

นางสาวปฐมมาตี ไชยเพชร

นักศึกษาลัทธิสุตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
1 หมู่ 4 ต.ท่าจั่ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

นางสาวสุกัญญา ชูประสูตร

นักศึกษาลัทธิสุตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
1 หมู่ 4 ต.ท่าจั่ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

นางสาวสุธิดา สุทิน

นักศึกษาลัทธิสุตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
1 หมู่ 4 ต.ท่าจั่ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ดร.จุไรรัตน์ รัตติโชติ

อาจารย์ สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
1 หมู่ 4 ต.ท่าจั่ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
Email : jurairat_rat@nstru.ac.th